

Un rei de la lleugera

El sabadellenc Sergio Dalma presenta el seu darrer disc 'Alegria' al Som de Mar a Lloret de Mar

Sergio Dalma al festival Som de Mar (24/08/2022) | F. Júlia Termes

El festival Som de Mar ha arribat a la tercera edició amb un cartell que combina concerts de kilòmetre zero (**Manel**, **Blaumut**, **Els Pets**, **Ramon Mirabet** o **Joan Dausà**) amb propostes com les de **Rosario Flores**, **Coque Malla** o fins i tot **Boney M**. Un dels plats forts de l'edició era l'actuació del sabadellenc Josep Capdevila, altrament conegut com a **Sergio Dalma**, que va vendre les 1.200 localitats de l'escenari ubicat dins dels Jardins de Santa Clotilde a Lloret de Mar -just al costat del que, segons Josep Pla, era "la millor casa del litoral entre Barcelona i França"-.

Quan passaven pocs minuts de les deu de la nit, **Dalma** va aparèixer en escena, precedit per unes animacions en vídeo que reproduïen la paraula 'gràcies' en diversos idiomes. El públic, d'una mitjana d'edat notablement elevada, va respondre donant-li una càlida benvinguda. **Dalma** va visitar Som de Mar per presentar el darrer disc, *Alegria* (Sony Music, 2021), el 21è de la seva ja llarga trajectòria, que va començar fa més de tres dècades amb *Esa chica es mía* (Horus, 1989).

El concert va començar amb "Suerte", un dels talls d'*Alegria*, un treball que va interpretar gairebé de manera íntegra, i del que van sonar les dues cançons en català que en formen part: "La vida" - una cançó escrita pel bisbalenc **Miquel Abras**- i "La nit de Sant Joan". *Alegria* representa un pas endavant des del punt de vista musical, amb la incorporació de temes més enèrgics, i d'una connotació més vitalista. Després de la segona cançó, **Dalma** es va adreçar al públic per confessar que "avui estava com a casa", i ja va rebre les primeres demandes de "Bailar pegados", la balada eurovisiva que el va fer famós i que, per bé o per mal, sempre l'acompanyarà.

El sabadellenc es va rodejar per una formació d'acompanyament molt sòlida, configurada amb el pianista i director musical **Miguel Ángel Collado** -membre durant la dècada dels vuitanta de la banda de rock dur **Ñu-**, el baixista **Arturo Ruiz**, els guitarristes **Jorge Alberto Domingo** i **Javi Arpa**, el bateria **Christian Constantini**, i la percussionista **Alicia Araque**. **Dalma** va voler fer lluir els músics en un set reduït, on va interpretar en format de duet algunes cançons de fons d'armari del seu repertori amb la intenció de simular un concert a cau d'orella. Va ser un encert, i va acabar esdevenint potser el moment més interessant del concert. En destacaria el duo de contrabaix i veu amb aromes jazzístics de "Solo para ti", i les versions junt amb el piano de **Collado** d'"El mundo" -el gran clàssic italià "Il mondo" que va popularitzar **Jimmy Fontana**-, l'homenatge a **Franco Battiato** amb "La estación de los amores", i una emotiva rendició del "Que tinguem sort" de **Lluís Llach**.

Sergio Dalma al festival Som de Mar (24/08/2022) Foto: Júlia Termes

Sergio Dalma ha consolidat una carrera com a intèrpret amb un repertori format bàsicament per balades i mitjos temps, on juga líricament amb totes les possibles variants de la temàtica sentimental. Cançons d'amor, de desamor, d'anades i vingudes que l'inscriuen com un dels baladistes més competents del panorama estatal de la denominada -i sovint maltractada- 'cançó lleugera'. De la mateixa manera que molts intèrprets nord-americans han tirat del *Great American Songbook* -de **Rod Stewart** a **Tony Benett**, passant per **Bob Dylan**-, **Dalma** va aconseguir rellançar la seva carrera fa prop d'una dècada amb *Via Dalma* (Universal, 2010), *Via Dalma II* (Warner, 2011) i *Via Dalma III* (Warner, 2017); un tríptic basat en adaptacions al castellà del 'gran cançonero pop italià', i que l'han consolidat com un dels artistes catalans més venedors de la història. És en aquest context on **Dalma** se sent còmode i aconsegueix utilitzar els seus notabilíssims recursos al servei de les cançons. Bona prova en va ser la recreació dels èxits d'**Umberto Tozzi**, "Yo caminaré" i "Te amo".

La segona part de l'espectacle va discórrer per trams més previsibles com "Imaginando" -que va fer aixecar tot el públic de les seves localitats-, "Donna", "La vida empieza hoy" o el *hit* primerenc "Galilea", en una interpretació que potser recordava massa el "Simply the Best" de **Tina Turner**. Moment pels bisos i, és clar, per a la reina dels karaokes "Bailar pegados", que va sonar amb un arranjament prou atrevit. I recta final en format de *medley* amb tota la carn a la graella: "Será porque te amo", "Mamma Maria", "Yo no te pido la luna", "Tú" i el "Gloria" d'**Umberto Tozzi** com a punt final.